

Sygn. akt: I C 953/18 upr.

Na rozprawie dnia 11 kwietnia 2019

Za powoda nikt się nie stawił - zawiadomieni prawidłowo.

Pozwana nie stawiła się pomimo należytego zawiadomienia jej o terminie rozprawy, nie złożyła żadnych wyjaśnień – ani też nie żądała przeprowadzenia rozprawy w jej obecności. Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny.

Przewodniczący SSR Janusz Supiński

Protokolant Katarzyna Kucharska

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Janusz Supiński
Protokolant:	Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 11 kwietnia 2019 r. w Giżycku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą w W.

przeciwko M. L.

o zapłatę

Powództwo oddała.

Sygn. akt I C 953/18 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) **Bank S.A. z siedzibą w W.** domagał się zasądzenia od pozwanej M. L. kwoty 6.147,61 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu. Roszczenie swoje wywiódł z umowy pożyczki, zawartej z pozwaną wskazując, że pozwana nie wywiązała się z warunków w niej określonych. Argumentował, że próby polubownego rozwiązania sporu z pozwaną nie doprowadziły do dobrowolnego uregulowania zadłużenia.

Pozwana M. L. pomimo należytego zawiadomienia o terminie rozprawy nie stawiła się, nie złożyła żadnych wyjaśnień, ani też nie żądała przeprowadzenia rozprawy w jej obecności.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 6 k.c., do osoby wnoszącej pozew należy wykazanie faktów pozytywnych, stanowiących podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). W sprawie o świadczenie pieniężne – a zatem i w przedmiotowym procesie – powód jest zobowiązany udowodnić zarówno zasadę roszczenia, jak i jego wysokość. Tym samym powód powinien przedstawić już wraz z pozwem dowody wskazujące na zasadność i wysokość dochodzonej należności, umożliwiając pozwanemu oraz sądowi ich weryfikację i odniesienie się do nich stosownie do stanu sprawy, czego strona powodowa nie uczyniła z wiadomych tylko sobie przyczyn.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy Sąd dostrzegł, że powód nie przedłożył żadnego dowodu istnienia wierzytelności objętej pozwem. Jako całkowicie bierny uczestnik procesu nie wykazywał także wysokości dochodzonego roszczenia. Powód, reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego, winien wykazać istnienie i wysokość wierzytelności poprzez przedstawienie w szczególności umowy będącej źródłem zobowiązania, bądź harmonogramu wpłat. Tej inicjatywy dowodowej powód nie podjął, a istnienia wierzytelności nie dowodzą twierdzenia powoda przytoczone w pozwie. Owe twierdzenia bowiem okazały się ostatecznie gołosłowne i niczym nieoparte. Wobec powyższego nie ma podstaw do przyjęcia, że powodowi przysługuje względem pozwanej roszczenie wskazane w pozwie.

Mając przedstawione racje na uwadze, na podstawie przywołanych przepisów Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł jak w sentencji wyroku.

Uwzględniając treść art. 339 § 1 k.p.c. Sąd wydał wyrok zaoczny, zważywszy na okoliczność, że pozwana nie stawiła się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę pomimo skutecznego wezwania, nie zajęła stanowiska w sprawie, ani nie żądała przeprowadzenia rozprawy w jej obecności.